

Nr 563.

Av herr **Jonsson** i Skedsbygd, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 216, med förslag till lag angående ändrad lydelse av 2 § lagen den 3 juni 1938 (nr 274) om rätt till jakt.

I proposition nr 216 med förslag till lag angående ändrad lydelse av 2 § lagen den 3 juni 1938 om rätt till jakt, har Kungl. Maj:t med frångående av jaktutredningens enhälliga och av samtliga utom en av hörda myndigheter och korporationer tillstyrkta förslag, föreslagit att gränsen för enskild jakträtt kring holmar och öar, som gränsa intill allmänt vatten, skall bestämmas till endast etthundra meter från strandlinjen, i stället för av jaktutredningen föreslagna trehundra meter.

Ifrågavarande av utredningen föreslagna gränslinje anses av jaktvårds-sakkunniga såsom den absoluta minimigräns, som måste fastställas, därest man ville genom lagstiftning skydda sjöfågelns häckningsmöjligheter å dessa holmar och öar. Enligt jaktutredningens förslag skulle trehundra-metersgränsen ur dessa synpunkter accepteras men det torde vara fullt klart för varje för verklig jaktvård intresserad person att någon ytterligare inskränkning av denna gräns icke kunde vidtagas om man vill bereda sjöfågeln ett minimum av skydd under häckningstiden.

Att såsom i propositionen i detta fall endast räkna med ett hagelgevärs skottvidd kan icke vara tillräckligt. Sjöfågeln söker under häckningstiden lugna och trygga boplatser och störes ytterst lätt av allt buller och skottlossning.

Av verkställda utredningar framgår att sjöfågelsbeståndet visar en stadig tendens att minska, och olika åtgärder debatteras för att motverka en fortsatt minskning av beståndet, bl. a. införande av totalförbud för all vårjakt. Att i ett sådant läge genom en allt för snävt tilltagen skyddsgräns medverka till stammens ytterligare minskning kan icke vara lyckligt.

Jag vill betona, att syftet med jaktutredningens förslag och mitt ståndpunktstagande i detta fall icke är att slå vakt om den enskildes äganderätt till jakten, utan endast är dikterat av önskan att i detta fall bereda ett minimum av skydd för sjöfågeln under häckningstiden.

På grund av vad jag sålunda anfört får jag hemställa,

att riksdagen må, vid behandling av förevarande proposition besluta, att gränsen för enskilt vatten i lagen fastställas i enlighet med jaktutredningens förslag till trehundra meter från strandlinjen.

Stockholm den 19 april 1950.

Arvid Jonsson
i Skedsbygd.